

Samenvatting

Het onderzoek richt zich op de ecologie en tuinbouw van twee Huecoïde gemeenschappen die zich ongeveer 2300 jaar geleden vanuit het vasteland van Zuid-Amerika op de eilanden Vieques (la Hueca) en Puerto Rico (Punta Candeleró) hebben gevestigd. De belangrijkste doelen van het onderzoek zijn: het karakteriseren van de horticultuur van deze gemeenschappen; het vaststellen van de omgang met voedselgewassen en planten en de voorstelling ervan in de materiële cultuur; het vaststellen van de rol van deze voorstellingen in het systeem van mobiliteit en uitwisseling in het Caribische gebied.

De eigenschappen van de Huecoïde aanpassingsprocessen zijn bestudeerd vanuit een theoretisch kader. Dit bestaat uit de culturele ecologie gecombineerd met fenomenologisch. Die twee benaderingen lijken tegenstrijdig te zijn, maar het is mogelijk belangrijke elementen van beide te combineren. Deze elementen hebben betrekking op de aanpassingsstrategieën en de relatie tussen mens en de natuurlijke en culturele omgeving.

Vanuit dit kader is het mogelijk geweest om een programma voor archeobotanisch onderzoek van de botanische resten uit de bovengenoemde vindplaatsen uit te werken. Het materiaal voor het onderzoek bestaat uit de zetmeelkorrels die voorkomen op lithische werktuigen gebruikt voor de bewerking van planten. In de eerste fase van het onderzoek zijn een aantal protocollen voor de analyse van zetmeel opgesteld en is een moderne referentiecollectie van belangrijke zetmeelbronnen voor de regio aangelegd. Dit is belangrijk om het archeologische zetmeel te kunnen contrasteren met zetmeel uit bekende plantensoorten.

De bestudeerde archeologische werktuigen uit de twee archeologische vindplaatsen komen uit drie temporale fases. Dit heeft een diachronische analyse en discussie mogelijk gemaakt over de productie en het gedifferentieerde gebruik (als voeding, ritueel element, geneesmiddel) van de planten. De verkregen resultaten suggereren dat hetgeen archeologisch bekend staat als de La Hueca cultuur op de Antillen, oorspronkelijk een product was van menselijke mobiliteit in de regio van Costa Rica, Panamá, Colombia en het laagland van Ecuador.

Aanvankelijk bestond aanpassingsstrategieën van de Huecoïde bewoners op Vieques uit het toepassing van een vorm van horticultuur die typisch continentaal van aard is (Colombiaanse landengte). Volgens dit systeem waren yuca, maïs, aardappel, yautía en andere planten als niet alleen als voeding belangrijk, maar ze speelden ook een ceremoniële en rituele rol in het proces van betekenisgeving aan de nieuwe eilandomgeving. Tevens wijst het gedifferentieerde plantgebruik er op dat de Huecoïde gemeenschappen na hun aankomst in Vieques en Puerto Rico, in staat waren om planten van Antilliaanse oorsprong over te nemen en aan te passen aan hun preferentiesysteem, en tegelijkertijd nieuwe continentale planten te incorporeren.

Door een systematisch archeobotanische onderzoek zijn de eerste archeologische interpretaties gegenereerd van de socio-culturele processen die mogelijk gemaakt hebben dat twee bestudeerde Huecoïde gemeenschappen in een dynamische omgeving van menselijke en natuurlijke interacties konden overleven en zich ontwikkelen in het noordelijke deel van de Antillen.